

vendt er det umiddelbart klart, at et egentligt statsvejvæsen, som under alle omstændigheder ville skulle råde over mindst det samme personale som det amtskommunale, ville blive mere bekvemt.

3.2.4. En overførsel af den væsentligste del af hovedlandevejnet til amtskommunal bestyrelse, som totalt set vil være en samfundsøkonomisk neutral løsning, idet den besparelse staten opnår modsvares af en forøgelse af bloktilskuddene, vil derfor være udtryk for den mest rationelle løsning. En decentralisering af vejopgaverne til amtsrådene vil alt i alt såvel ud fra et politisk som et administrativt synspunkt indebære en række fordele.

3.3. Hvad angår de argumenter, som i vejlovsdebatten er fremført mod en decentralisering af opgaverne, skal bemærkes følgende:

3.3.1. Behovet for statslig styring af vejsektoren kan ikke i sig selv begrunde et hovedlandevejnet af en størrelse som i dag. Sammenlignes vejsektoren med øvrige sektorer har staten ej heller næret betænkelighed ved at overføre langt større og økonomisk set langt mere betydelige opgaver end vejopgaver til amtsrådene, jfr. det indledende afsnit. Vejsektoren er i sig selv af begrænset økonomisk betydning. Vejområdet udgør ca. 3 pct. af de amtskommunale udgifter og vil udgøre omkring det dobbelte ved gennemførelsen af Amtsrådsforeningens forslag. Til sammenligning udgør udgifterne til sygehusvæsenet godt 50 pct. af amtskommunernes udgifter på i alt næsten 30 mia kr.

3.3.2. Heller ikke hensynet til at bevare fornøden statslig ekspertise på vejområdet samt hensynet til ensartethed i løsningen af vejopgaverne kan begrunde den eksisterende opgavefordeling.

Såvel amtsrådene som vejdirektoratet benytter i dag rådgivende firmaer til løsning af opgaver, som kræver en særlig ekspertise, men det væsentlige er, at det ikke er afgørende for bevarelse af fornøden statslig ekspertise på vejområdet, at staten råder over en vejbestyrelsesfunktion af samme størrelsesorden som i dag. Det afgørende for bevarelse af statslig ekspertise er ikke vejbestyrelsesfunktionens størrelse, men derimod de opgaver, som direktoratet specielt for så vidt angår forsknings- og udredningsopgaver beskæftiger sig med. Disse opgaver vil ikke ændres afgørende ved en ændring af opgavefordelin-

gen. Sammenlignes med andre områder, f.eks. sygehusområdet, vil ingen hævde, at det skulle være nødvendigt for at sundhedsstyrelsen kan udfylde sine opgaver, at styrelsen drev et sygehusvæsen, eller at sundhedsstyrelsen skulle have det driftsmæssige ansvar for centralsygehusene. En ændring af vejopgavefordelingen vil således ikke indebære, at statens muligheder for at kunne rådgive og eventuelt være medvirkende i forbindelse med systemeksport svækkes. Dette gælder såvel inden for vejområdet som inden for andre områder, f.eks. inden for miljøstyrelsens område, hvor opgavefordelingen modsat vejområdet er i overensstemmelse med kommunal- og planlovsreformens intentioner.

En ændring af vejopgavefordelingen som foreslået af Amtsrådsforeningen og som indebærer, at statens vejbestyrelsesfunktion indskrænkes til at omfatte de primære landsdelsforbindelser og det internationale rutenet, indebærer således på ingen måde, at vejdirektoratet »overflødiggøres«. Derimod vil aflastningen af direktoratet for så vidt angår egentlige vejbestyrelsesopgaver kunne give mulighed for, at direktoratet i højere grad kunne koncentrere sig om de for en statslig myndighed centrale opgaver, nemlig regel- og vejledningsarbejdet, forsknings- og udredningsarbejde samt rådgivning.

Hvad angår spørgsmålet om ensartethed i forbindelse med varetagelsen af vejopgaverne, skal alene fremhæves, at spørgsmålet ikke har sammenhæng med vejopgavefordelings-spørgsmålet. I det omfang, der på vejområdet er behov for større ensartethed, er det alene et spørgsmål om tilvejebringelse af fornødne administrative retningslinjer og regler. Vejområdet adskiller sig ikke på dette punkt fra andre områder.

4. Sektorplanssystem på vejområdet

Det er Amtsrådsforeningens opfattelse, at der i forbindelse med en decentralisering af vejopgaverne kunne tænkes indført et egentligt sektorplanssystem for vejområdet, svarende til de sektorplanssystemer, der gælder for de øvrige områder, hvor opgavefordelingen er tilrettelagt i overensstemmelse med kommunalreformens og planlovsreformens intentioner. I overensstemmelse med øvrige sektorplanssystemer må et sektorplanssystem på vejområdet have til formål at indpasse vej-